

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIV. De Decii, Valeriani, & Aureliani calamitoso vitae exitu ob
persecutionem Ecclesiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

bium est, quin Deus homines virtute præditos amplectatur. Quippe absurdissimum esset, tam præpotentes quam inferioris loci homines, adversus eos à quibus observantur aucti beneficiis afficiuntur, grato animo esse, & vicissim illos beneficiis afficere: eum verò qui omnium summus sit, & qui omnibus imperet, ipsumque sit summum bonum, negligentem in referenda gratia esse. Qui in omni vita nos ubique comitatur, & qui præstò nobis adest, quotiescumque boni aliquid agimus. Et illicid quidem fortitudinis & obedientiae causa nos collaudans renuneratur: plenam tamen & perfectam solutionem in aliud tempus differt. Tunc enim totius vite nostræ summa ad calculos revocabitur. Ac si quidem cuncta recte se habuerint, æternæ vita merces sequetur: improbi verò debito supplicio afficiendi sunt.

CAPUT XXIV.

De Decii, Valeriani, & Aureliani calamitatis vita exiū ob persécutionem Ecclesiarum.

TE nunc interrogo Deci, qui iusto-
rum laboribus olim insultabas; qui ecclesiā odio prosequebaris; qui viros summa vita sanctitate præditos, supplicio affecisti. Quid rerum nunc agis post
hanc vitam? quantis & quam difficilibus ærumnis premeris? Tuam certè infelicitatem satis superque declaravit illud temporis spatium, quod inter vitam ac mortem tuam intercessit; cum tu in campis Scythicis una cum omni exercitu prostratus, Imperium Romanum tantopere ubique celebratum, Gothorum contemptui ac ludibrio exposuisti. Tu quoque Valeriane, cum candem crudelitatem in famulos Dei declarasses, justum Dei judicium omnium oculis subiecisti; captus ab hostibus; & in vinculis circumductus cum chlamyde purpurea & reliquo Imperiali cultu: tandem verò à Sapore Persarum Rege, detracta tibi cute condiri jussus, sempiternum calamitatis tuae tropæum spe-
ctandum præbuisti. Tu item Aurelia-
ne, fax omnium vitiorum; quam præ-
senti & perspicua divini Numinis vin-
dicta, dum furore percitus Thraciam percurseres, in medio viae publicæ cæ-
sus, sulcos aggeris publici impio sanguine complevisti?

A τῶν διηράπων δρετὸν διασάρξει τὸ διαιρόν
γάν εἰπε τῶν ἀτοπωτάτων, τῶν ἡξακοσίων
λημένων καὶ ταῦδε εἴσεσθε, εἰ καὶ θεοφύσι-
τες τυχόντες οἱ ἐνεργετεῖτες, αὐτεσύνο-
είσας καταπίεσθε καὶ αὐτούς εργετεῖτο γάν
πάντας, δεχηγόν τε τῷ παντακ, καὶ τὸ ἄγα-
θον αὐτὸν καταμελέντης αὐλοῖς ὃ συκτα-
εμαρτῆ μὴν ἥμηρον τῷ παντὶ βίᾳ καὶ πολεμο-
νῆ την τηλικαστα, οσάνις ἀγαθὸν οὐ ποιεῖ
καὶ τελεχεῖμα μὴν διποδεχέμενον τῷ α-
δρείας καὶ ἐνδοκίας, ἐνεργετεῖται. τών διαιρό-
πλήρωσιν ἥμηρον ταῦτα εἴσετεται τὰς γάν
βίζ Φῆφος τηλικαστα λογοθετεῖται γάν
δαν ταῦτα καλῶς ἔχει, ο μισθὸς ἐπακοινω-
τῆς αἰωνίας ζωῆς, μετέρχεται δικύτες πη-
ράς η τελεσθήσαται θυμεία.

Κεφ. ΚΔ'.

Πιεδ Δικεια Καὶ Οὐαλειαροῦ Καὶ Αὐρηλιανοῦ. αὐλικούς διαιρό-
στι φάντατον διηρόν τῆς διαιρόσις διαιρόμενον.

SΕ οὖν τὸν Δέκιον ἐρωτῶ, τοι ἐπειδε-
νούσῃ ποτε τοῖς τῶν δικαιῶν πόνοις, τη
τῶν ἐκκλησιῶν μισθοῖς τον Πήλιον καὶ
μισθοῖς τοῖς δοίων βεβειωχοῖς τοι διηνεκτά-
στος μὲν τὸν Βίον; ποίας ἡ καὶ πάσισκητε-
λοις σωέχηνταισάσεσιν; εδείξεις ἡ καὶ οὐ-
ταξὺ τε βίον καὶ τῆς τελευτῆς χρονοῦ τη ση-
έτυχιαν. ηνίκα εὑτοῖς σκυτικοῖς πέδοις; τα-
σευταὶ πεσών, τὸ φειδόντον Ρωμαῖον
τῷ ήγετοις γέταις εἰς καταφεύστοι. οὐ-
λάσυγε Οὐαλειαρε, τὴν μισθοῖναν εἰδε-
ξάμενον τοῖς ταῦτασι τῇ Θεῇ, την ουτι
κεισιν ἔξεφυνας, αἵρετος αἰχμαλωτούς τη
δέσμῳ φέρεισι σωτὸν αὐτὴν πορφυρίδην τη
λοιπῶν βασιλικῶν κόστων. τέλος οὐ τὸν Σα-
πάρεγον περσῶν βασιλέως ἐκδιαρπάνει καθι-
τεῖς καὶ ταειχευθεῖς, τερπτικούς τῆς σωτῆς
διυπάρχαστας αἰωνίους καὶ σὺ οὐ Αὐρηλιανοῦ
Φλοξπάντων αὐλικούς, οπως ὅπερα
νῶς, διατερέχων εύμαντος τὸν Θράκην, κατέ-
σύ μεσηλεωφόρως τε τὸν αὐλακαντῆρα, οὐδὲ
σεβεῖς αἴματος ἐπλήγεστας.

Κεφ. ΚΕ'.